

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā 10
Tālrunis 26 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 131 (1867)

Piektdien, 1956. g. 2. novembrī

12. gads

AICINĀJUMS

Visiem Latvijas PSR kolchozniekiem un kolchozniecēm, MTS un padomju saimniecību strādniekiem un strādniecēm, lauksaimniecības specialistiem, rūpniecības uzņēmumu darbaļaudīm, partijas, padomju un komjaunatnes darbiniekiem

Dārgie biedri!

Padomju Latvijas lauksaimniecības darbinieki un visi darbaļaudis ar lielu prieku uzņēma PSKP Centrālās Komitejas un PSR Savienības Ministru Padomes apsveikumu, kurā dots augsts novērtējums mūsu republikas kolchoznieku un kolchozniecēm, MTS strādnieku un strādniecēm, lauksaimniecības specialistiem, partijas, padomju un komjaunatnes darbinieku darbam sakarā ar uzņemto saistību izpildi piena nodošanā valstij. Republikas kolchozi un padomju saimniecības nodevuši valstij 439 tūkstošus tonnu piena jeb par 163 tūkstošiem tonnu vairāk, nekā bija paredzēts valsts plāna.

Šie lauksaimniecības darbinieku panākumi ir rezultāts mūsu Padomju Latvijas lauku darbaļaužu pašizliedzīgajam darbam un lielajai palīdzībai, kādu pilsētas darbaļaudis snieguši republikas lauksaimniecībai.

Padomju Latvijas lauksaimniecības darbinieki, PSKP XX kongresa lēmumu iedvesmoti, teikļaušies socialistiskajā sacensībā ar Padomju Igaunijas lauku darbaļaudīm, šogad guvuši zināmus panākumus piena, gaļas un citu lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanā.

Ievērojama loma republikas lopkopības augšupeja bija jaunajai plānošanas kārtībai, kas izraisīja lauku darbaļaužu radošo iniciatīvu. Tas devis iespēju šajā gadā labāk izmantot esošās rezerves un izslaukt caurmērā republika no katras govs par 209 kilogramiem piena vairāk nekā iepriekšējā gadā.

Aizvadītajā saimniecības gadā desmit republikas rajonu kolchozos iegūts vairāk nekā 200 centneru piena uz katru 100 hektāriem lauksaimnieciski izmantojamās zemes, bet Rīgas, Saulkrastu, Valkas un Bauskas rajonos — vairāk nekā 250 centneru.

Daudzi kolchozi veikusi lielu darbu lopbarības ieguves palielināšanā, uzlabojusi ganāmpulku ēdināšanu un kopšanu un sasnieguši augstus izslaukumus no katras govs. Elejas rajona kolchozi «Avangards» un «Padomju Jaunatne», Rīgas rajona kolchozi «Mārupe», Valkas rajona kolchozi «Leņina ceļš» un daudzi citi aizvadītajā saimniecības gadā ieguvuši no katras govs 3200 līdz 3500 kilogramus piena. Padomju saimniecības «Glāda», «Zalīte», «Sallena» un vairākās citas izslauktas no katras govs pāri par 3000 kilogramiem piena.

Republika plaši pazīstamas labākās slaucējas, kas parāda pašizliedzīga darba paraugus, pildot Partijas un Valdības uzdevumus lopkopības produktu ražošanas palielināšanā. Mūsu republikas izcilās slaucējas — Marija Gailīte no Cesvaines rajona kolchoza «Padomju zvaigzne» no katras govs izslaukusi 5850 kilogramus piena; Marija Čepāne no Elejas rajona kolchoza «Avangards», Viktorija Grase no Cesvaines rajona kolchoza «Taisnība», Otilija Rubene no Alūksnes rajona kolchoza «Leņina ceļš» izslaukušas vairāk nekā 5000 kilogramus piena no katras govs.

Daudzas slaucējas kolchozos un padomju saimniecībās izslaukušas pāri par 4000 kilogramiem piena no katras govs. Kolchozu un padomju saimniecību lopkopji, MTS un padomju saimniecību darbinieki pašizliedzīgais darbs un liela palīdzība, kādu PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome sniedz republikas lauksaimniecībai, devis iespēju ievērojami palielināt sviesta un citu piena produktu

Šā gada 9. novembrī plkst. 10 Kuldīgas rajona izpildu komitejas telpās tiek sasaukta rajona darbaļaužu deputātu Padomes III sasaukuma 13. sesija ar sekojošu dienas kārtību.

1. Organizatoriskie jautājumi.

tu ražošanu. Pilsētu iedzīvotāji šogad saņems vairāk nekā 15 tūkstošus tonnu sviesta jeb par 3000 tonnām vairāk nekā pagājušajā gadā. Par 26 tūkstoš tonnām šogad palielinājusies pilnpiena pārdošana mūsu republikas pilsētu iedzīvotājiem.

Republikas lauksaimniecības darbinieku pašizliedzīgā darba augstais novērtējums mudina mūs sasniegt jaunus, vēl lielākus panākumus lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanā.

Mūsu republikas kolchoznieki un kolchoznieces, MTS un padomju saimniecību darbinieki, lauksaimniecības specialisti apzinās, ka viņiem vēl daudz jādara, lai paceltu kolchozu un padomju saimniecību lopkopību līdz līmenim, kāds paredzēts PSKP XX kongresa direktīvās.

Lopkopības produktu ražošanas palielināšanas uzdevumu sekmīga realizēšana atkarīga no lopu izmitināšanas šā gada ziemā. Daudzās saimniecībās nav sagādāts pietiekams daudzums rupjās un sulīgās lopbarības, ne visur lopkopības ēkas sagatavotas lopu turēšanai ziemā. Tālab mēs aicinām sekot pirmrindnieku piemēram un atlikušajā laikā izmantot visas iespējas, lai papildus uzkrātu lopbarību un organizētu tās pareizu izēdināšanu.

Tuvākajā laikā nepieciešams pabeigt ražas novākšanu, pilnīgi norēķināties ar valsti visos sagādes veidos, neatstāt neapartu rudenti nevienam hektāru zemes nākošā gada ražai, pilnīgi atbērt visu lauksaimniecības kultūru sēklas pavasara sējai.

Dārgie biedri!

PSKP Centrālā Komiteja un PSR Savienības Ministru Padome augstu novērtējusi mūsu darbu. Tas iedvesmo mūs uz jaunām darba uzvarām.

Apsvēruši savas iespējas, mēs vienprātīgi esam nolēmuši līdz šā gada beigām papildus nodot un pārdot valstij vismaz 50 tūkstoš tonnas piena.

Mūsu partijas Centrālā Komiteja un Padomju valdība izteikusi pārliecību, ka Latvijas kolchozu un padomju saimniecību darbaļaudis arī turpmāk neatlaidīgi cīnīsies palielināt piena, gaļas un citu lauksaimniecības produktu ražošanu.

Mēs apliecinām partijai un valdībai, ka Latvijas PSR lauksaimniecības darbinieki, saņemot pilsētas darbaļaužu aktīvu palīdzību, nostiprinās gūtos panākumus un turpmāk ar vēl lielāku enerģiju cīnīsies par republikas lauksaimniecības augšupeju.

Ievērojot mūsu iespējas, mēs aicinām republikas kolchozniekus un kolchoznieces, MTS un padomju saimniecību darbiniekus, lauksaimniecības specialistus, partijas, padomju un komjaunatnes darbiniekus pielikt visus spēkus, lai jaunajā saimniecības gadā palielinātu piena kopizslaukumu par 30 procentiem un uz katru 100 hektāriem lauksaimnieciski izmantojamās zemes iegūtu caurmērā 200 centnerus piena, bet uz 100 hektāriem aramzemes — 20 centnerus cūkgājas. Mēs cīnīsimies, lai iegūtu no katras govs kolchozos ne mazāk kā 2000 kilogramus, bet padomju saimniecībās — ne mazāk kā 3000 kilogramus piena. Šai nolāka vēl plašākos apmēros izvērsīsim darbu par lopbarības bāzes izveidošanu, ganāmpulka uzlabošanu un lopu skaita paaugstināšanu.

Mēs apsolum PSKP Centrālajai Komitejai un PSR Savienības Ministru Padomei un visai padomju tautai, ka Padomju Latvijas darbaļaudis pieliks visus spēkus, lai ar savu pašizliedzīgo darbu dotu cientiņu ieguldījumu cīņā par mūsu partijas XX kongresa lēmumu realizēšanu lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanā mūsu zemē.

Lai dzīvo mūsu mīļotā Padomju Valdība!

Lai dzīvo Padomju Savienības Komunistiskā Partija — visu mūsu uzvaru iedvesmotāja un organizētāja!

Līgums izpildīts

Diendienā Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa laukos dūc 4 traktori. Tur strādā Kuldīgas MTS 6. traktoru brigades mehanizatori brigadiera Leona Freiberga vadībā. Čakli strādā visi brigades traktoristi — Krišs Tīrums, Kārlis Cirulis, Kārlis Bergs un Alfreds Jansons. Pirmdien viņi pabeidza uzart līgumā paredzētos 320 hektarus un turpina strādāt virs plāna.

Kolchoznieki nolēmuši nākamajā gadā kukuruzu un citas skābarības kultūras audzēt jaunapgūtajās zemēs. Šoruden šim nolūkam paredzēti uzart 30 hektari. Pašlaik mehanizators Krišs Tīrums ar traktoru DT-54 uzsācis to aršanu.

I. Vējāns

Uzarts 450 hektaru

Enerģiski šogad aršanā strādāja Kuldīgas MTS traktoristi lauksaimniecības arteļi „Brīvais ceļš”. Līgumā paredzēto 380 hektaru vietā viņi jau uzaruši 450 hektarus.

Visvairāk uzaruši mehanizatori Ivans Kačenko un Osvalds Dobelis.

A. Cera

Pārskats

par kartupeļu un cukurbiešu novākšanas gaitu rajona kolchozos uz šā gada 31. oktobri

Kolchozi	Novākti kartupeļi proc. no plāna	Novāktas cukurbietes proc. no plāna
«Uzvara»	100	73,3
«Latvijas strādnieks»	100	56,3
«Boļševiks»	97,6	34,0
«Brīvais ceļš»	93,7	29,2
«Sarkanā zvaigzne»	91,0	80,3
Leņina v. n.	87,2	21,4
«Proletarietis»	86,7	100,0
«Komunars»	85,0	31,3
«Traktorists»	84,4	66,7
«Jaunā gvarde»	83,2	76,2
«Uzvaras karogs»	78,6	81,8
Ždanova v. n.	76,2	39,5
Molotova v. n.	70,6	78,5
«Abava»	66,6	100,0
«Kopdarbība»	62,2	68,1
Raiga v. n.	61,0	100,0
Lisenko v. n.	60,8	12,5
«Sarkanais karogs»	57,6	66,7
«Padomju Latvija»	55,9	88,9
Micurina v. n.	51,9	78,6
«Imanta»	50,0	4,8
«Cīga»	49,3	41,7
«Brīvība»	48,9	47,6
«Grauds»	37,5	50,0
«Aktīvis»	33,6	38,6
Kārlis Marks v. n.	32,3	18,8
Stalīna v. n.	22,2	20,0
«Socialisma ceļš»	18,0	40,0

RAJONA LAUKSAIMNIECĪBAS IZSTĀDE—

Mēs nevaram gaidīt dāvanas no dabas, ņemt tās ir mūsu uzdevums.

I. V. Mičurins



Šogad rajona lauksaimniecības izstādē savus sasniegumus demonstrēja 11 kolhozi, padomju saimniecība „Vārme”, 14 skolu jaunie naturalisti, MTS, MRS, Kuldīgas mežsaimniecība, Rāpniecības kombināts, Kuldīgas un Kabiles pienotavas, komunālo uzņēmumu kantora dārzniecības un patērētāju biedrību savienība. Vērtējot šā gada sasniegumus, izstādes komisija

atzina, ka labākie panākumi saimnieciskajā un organizatoriskajā darbā ir kolchozam „Grauds”. Kolchozam piešķirta rajona ceļojošo Sarkanā karogu. Valdu Turku atzina par labāko kolchoza priekšsēdētāju.

Vimpeli „Labākā lopkope-slaucēja” un balvu saņēma kolchoza „Latvijas strēlnieks” slaucēja Valija Kulberga, kas no katras govys ieguvusi 2.678 litrus piena. Padomju saimniecība „Vārme” par labāko atzina slaucēju Jūli Blitti, kura saņēma Goda rakstu un balvu.

Vimpeļus „Labākā tējkopēja”, „Labākā cūkkope” un balvas saņēma kolchoza „Uzvara” lopkopes

Erna Pumpure un Eda Ābiņa, vimpeli „Labākais agronomis” — kolchoza „Uzvaras karogs” agronomis Arvīds Lācis, bet „Labākā putnkope” — Jete Austere Staļina vārda nosauktajā kolchozā.

Kolchoza priekšsēdētāji bb. Muižnieks, Zandmans, Snevels, Plīts, Nikandrovskis un citi saņēma Goda rakstus par panākumiem kolchozu saimnieciskā nostiprināšanā.

Goda rakstus saņēma arī laukkopji un lopkopji, kā Ansis Štrāls („Traktorists”), Līze Tanteģode („Sarkanā zvaigzne”), Olga Klesetrova (Lisenko v.n.), Viktorija Kondratjeva („Uzvaras karogs”) un daudzi citi.

Jūle Blitte — labākā slaucēja rajonā

Padomju saimniecības „Vārme” izcilo slaucēju Jūli Blitti pazīst tālu aiz mūsu rajona robežām. Ar savu centīgo darbu viņa jau otro gadu izcīnījusi tiesības būt par Vissavienības lauksaimniecības izstādes kandidātu. Tur viņas nopelni augstu novērtēti, piešķirot tai vairākas medaļas un Goda rakstus.

Uz rajona lauksaimniecības izstādi Jūli Blitti izvirzīja kā vienu no pirmajām, jo viņas

sasniegums ir labākais rajonā.

Šogad centīgā slaucēja bija nolēmusi izslaukt vēl vairāk piena, taču mazās barības devas ziemas mēnešos ievērojami samazināja izslaukumus. Vasarā b. Blitte ievērojami kāpināja izslaukumus, un aizvadītajā lopkopības gadā no katras govys ieguva pa 4.703 litriem piena, bet no govys „Indra” viņa izslaukusi 6.447 litrus piena. Pie tam jāatzīmē, ka visam izslauktam pienam

ir samērā liels — 4 procenti tauku saturs. Republikas padomju saimniecību slaucēju socialistiskajā sacensībā, viņa ierindojās 2. vietā. Kad pajautājam b. Blittei, kā viņa to panāca, tad viņa atbild: — Katrs darbs jau, pirmkārt, ir jāmīl. Govis slaucu trīs reizes dienā, bet augstāzīgās pat 4 reizes. Runājot par barības bāzi, jāsaprot, ka tā arī mums nav spīdoša. Ik gadus apkopju 0,5 ha lielu piefermas lauciņu, kur izaudzētās saknes ir neatņemams papildinājums pastāvošām barības devām. Gribas piezīmēt, ka lielu vērtību veltu govys tēsmens kopšanai. To ik reizes pirms slaukšanas mazgāju ar siltu ūdeni un masēju. Tēsmens masāžu izdaru arī tad, kad govys ir pusē izslauktas un slaukšanas beigās. Savā ilggadīgajā darbā esmu novērojusi, ka augstāzīgām govīm liela noistaigāšanās ganībās nāk tikai par sliktu. Tāpat neatzistu liela ganāmpulka ganīšanu vienās ganībās. Tad parasti govys vairāk zāli nomīda, nekā apēd. Lūk, vadoties no šiem secinājumiem, arī savā darbā gūstu panākumus.

A. Cers



Attēls: (priekšplānā) Jūle Blitte izstādē.

Stends, ko iekārtojis rajona labākais agronomis

Pirmajā acu uzmetienā stends liekas patukšs — glīti sakārtoti maisiņi ar dažādu zālāju sēklām, vairāki zālāju kūliši, kaudzīte pakaišu kūdras, diagramas un tas apmēram viss. Taču, iepazīstoties tuvāk ar diagramām, atklājas daudz interesanta, kā nav citos stendos.

Nedaudzus gadus kolchozā „Uzvaras karogs” par agronomu strādā b. Lācis. Bet šajā laikā kolchozā daudz paveikts lopbarības bāzes nostiprināšanā un zālāju sēklaudzēšanā. Ar katru gadu palielinājušās ilggadīgo zālāju platības. No diagramas redzams, ka 1954. gadā ilggadīgie zālāji aizņēmuši tikai 25 procentus no aramzemes, 1955. gadā — 33 procentus, bet šogad jau 41 procentu no aramzemes. Agronomis b. Lācis ieaudzējis daudz ilggadīgo zālāju šķirnes. Izstādē izvietots 13 dažādu zālāju sēklu un kūlišu. Krietnu ga-

rumu sasniegusi pļavas lapsaste, daudzdziedu aīrene un citi zālāji. Sēklai atstātais trešā gada timotiņš devis 3,4 cnt sēklas no hektara.

Katra kolchoza priekšsēdētāja, lauksaimniecības specialista un kolchoznieka uzmanību saistīja aprēķins par pakaišu kūdras ieguvu un lietderīgumu. Šeit redzam, ka kolchozs šogad sagatavojis 3200 kbm pakaišu kūdras. Vienai govij gadā vajadzīgs 18 cnt vai 11,25 kbm šās kūdras, kas prasa 5,2 izstrādes dienas. Tālāk redzam, ka 1600 izstrādes dienas ir devušas 5120 tonnas mēslojuma. Tātad 1 izstrādes diena, kas patērēta kūdras sagatavošanā, dod 3,2 tonnas organiskā mēslojuma.

Kāda cita diagrama rāda organominerālo mēslojuma ietekmi uz ziemas kviešu ražību. Kolchozā 14 ha platībā ziemas

kviešiem dots virsmēslojums 5 tonnas uz hektara organominerālo mēslojuma maisījums. Visai platībai dotā virsmēslojuma sastāvs bijis šāds — 60 tonnas vēdinātas kūdras, 6 tonnas kaļķu, 4 tonnas fosforītu miltu un 1 tonna superfosfāta. Iegūta raža 17 cnt no hektara. Bez šā virsmēslojuma audzētie kvieši devuši tikai 11,4 cnt no hektara. Stendā redzami arī divējādi audzēto kviešu eksponāti, kuru atšķirība spilgti redzama.

Tas viss liecina, ka agronomis b. Lācis daudz pūļu ziedo, lai atrastu ceļus, kā straujāk nostiprināt kolchoza saimniecību. Viņa darbu novērtējot, izstādes komisija viņam piešķir ceļojošo sarkano vimpeli „Labākajam agronomam” un balvu.

V. Zieds

Jauno naturalistu panākumi

Jau vairākus gadus rosīgi darbojas mūsu skolas jauno naturalistu pulciņš skolotājas Ķeikules vadībā. Tā pagājušajā vasarā izaudzējām 16 kukuruzas šķirnes. No sēklām, kas saņemtas no Kubaņas, izaudzējām pie mums vēl maz pazīstamo kulturu čufu. Liels lepnums mūsu lauciņā ir milzīgās saulespuķes „Gigants”. Ar interesi sekojām arī Afrikas prosas attīstībai. Audzējot dažādas kultūras, mēs veicam izmēģinājumus, kuri parāda, kā notiek augu attīstība dažādos apstākļos — piemēram, kāda ir mēslojuma ietekme uz ražu. Katru gadu mūsu naturalisti ar lielu rūpību audzē rozes — mūsu skolas lepnumu, ar ko esam izpelnījušies divkārtēju godu — būt par Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībniekiem un saņēmuši divas medaļas un Goda rakstus. Esam izaudzējuši 16 dažādas rožu šķirnes.

Mūsu naturalistu intereses gājušas arī citā virzienā. Pirms diviem gadiem naturalisti no Raiņa vārdā nosauktā kolchoza saņēma lietošanā diķi, kuru izmantoja varavīksnes foreļu un karpu audzēšanā. Šeit gūtā pieredze un zināšanas mums palīdz labāk izprast attiecīgo zooloģijas mācību vielu.

Pašlaik mūsu naturalistu darbs veltīts dārzu un mežu mēnesim. Šai mēnesī mēs apkopām skolas augļu kociņus, ledēstijām pašu izaudzētus 35 divgadīgus sarkano jāpogu

krūmus, augsne ielikām 200 šīs šķirnes spraudklišu pavairošanai, kā arī apkopām 100 upenāju krūmu. Augļu koku un ogu sektorā esam izaudzējuši 40 ābeliņu dēstus, kuras nākamajā pavasarī iedēstīsim skolas augļu dārzā.

Ogulāju sektoru esam papildinājuši ar 300 jauniem zemeņu stādiem, kā, piemēram, šķirnēm „Komsomolka”, „Misoška”, „Krasavica” un citām.

Sevišķi čakli koku skolā strādājis mūsu naturalists Viktors Astihs.

Šis gads bijis sevišķi bagāts dažādiem augļiem. Mēs ne tikai vairojam augļu attīstību, bet pēc novākšanas arī padomājam par to sagatavošanu uzglabāšanai. Šis nodarbošanās mums ļoti daudz, jo mācījamies, kā var augļus sagatavot visdažādākos veidos. Sevišķi daudzveidīga izrādījās ābolu konservēšana. Tāpat sagatavojām arī līdz šim visai maz izmantotās, bet vērtīgās, vitamīniem bagātās pilādžogas. Sevišķi lielu interesi un rūpību šai darbā parādīja 6. un 7. klases meitenes.

Starp daudzajiem skolu stendiem izstādē arī mūsu naturalisti novietoja savus eksponātus — augļu konservus, dažādās kukuruzas, kartupeļu, dārzeņu un augļu koku šķirnes. Šeit mēs mācījamies arī no citu skolu naturalistu darba.

A. Bīkse, Kurmāles 7-gadīgās skolas naturalistu pulciņa dalībniece



Attēls: jauno naturalistu stends.

LAUKU DARBAĻAUŽU DARBA SKATE

Pie kolchoza „Boļševiks“ stenda



Pirmais, kas katra izstādes apmeklētāja uzmanību saistīja pie kolchoza „Boļševiks“ stenda, bija plašais dārzeņu un augļu klāsts. Tas liecina, ka kolchozā šo kultūru audzēšanai ir ierādīta redzama vieta. Lūk, turpat 5 kilogramus smagās „Enkhvizenas slava“ kāpostu galviņas. Kā liecināja eksponātu pase, tad dārzkopības brigades laudis b. Zvaigznes vadībā minētās šķirnes kāpostus ir audzējuši 3 hektaru platībā un novākuši pa 300 centneru no katra hektara. Turpat līdzās redzējam „Eģiptes“ šķirnes galda biešu eksponātus. Arī to audzēšanā dārzkopības brigade ir guvusi redzamus panākumus. Pa 120 centneru no hektara — tāda ir to vidējā raža. Vēl stendā izstādīti burkāni, kartupeļi, ķirbi un citas dārzkopības brigades izaudzētās kultūras. Turpat redzējam dažus sātus „Marmada“ šķirnes tomatus, kas izaudzēti siltumnīcā. No pirmā acu uzmetiena viņi neko

neizsacīja, taču paskatoties diagramā, redzējam, ka zemstikla saimniecība kolchozā ir augoša saimniecības palīgozare, kas dod lielus ienākumus. Lūk, ko stāstīja diagrama. Ja pagājušajā gadā zemstikla platība aizņēma 320 kvadrātmetru un deva 13 tūkstošus rubļu, tad šogad tā jau aizņēma 960 kvadrātmetru un devusi 45 tūkstošus rubļu ienākuma. Nākamajā gadā kolchozs no zemstikla platības cer ieņemt ne mazāk par 62 tūkstošiem rubļu.

Jāpiezīmē, ka stendā bija parādīti ne tikai gūtie panākumi dārzkopībā, bet diagramas stāstīja arī par kolchoza augšupeju un ekonomisko nostiprināšanos. Lūk, piemērs. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, kolchoza slaucējas ir izslaukušas no katras govys par 283 litriem vairāk piena nekā pērn, bet laukkopji tānī pat laika periodā ir ievākuši dubultīgas ražas.

A. Sudrabs

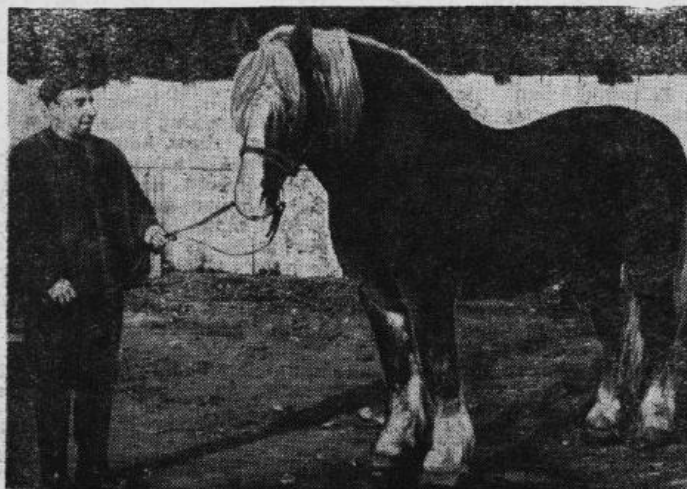
Labākie zirgi izstādē

Izstādes pirmajā dienā vairāki zirgkopji apmeklētājus iepriecināja ar skaistiem ērzējiem un ķēvēm, kas galvenokārt izaudzēti mūsu pašu kolchozos. Kolchoza „Latvijas strēlnieks“ zirgkopis pamatoti lepojās ar pašu audzētiem ērzējiem Favorīts un Fugasu. Favoritam piešķīra izstādes čempiona nosaukumu starp vieglās klases ērzējiem.

Divus izstādes čempiona no-

saukumus saņēma kolchoza „Grauds“ zirgi — ķēve Volga un smagais ērzēlis Spēkonis. Izstādes čempiona godā kļuva arī MRS ērzēlis Bājars, kolchoza „Brīvība“ ķēve Cilda un citi.

Pavisam izstādē varēja redzēt 15 rajona labākos zirgus. Vērtējot zirgkopju darbu, komisija vairākiem, kā bb. Vorbatam, Runikam, Laizanam un citiem piešķīra Goda rakstus un naudas premijas. A. Sūna



Attēls: kolchoza „Grauds“ zirgkopis Jānis Vorbats izstādes apmeklētājiem parāda savu miluli ērzēli Spēkonī.

Saimniecība kļūst ienesīgāka

Visilgāk apmeklētāji kavējās izstādē pie glīti un vispusīgi iekārtotā lauksaimniecības artēļa „Uzvara“ stenda. Šeit no vairākām rūpīgi izgatavotām diagramām redzams, ka ar katru gadu auguši ienākumi no dažādām saimniecības nozarēm. Tā, lūk, ienākumi no laukkopības šogad, salīdzinot ar 1954. gadu, palielinājušies par 42 procentiem un šogad kolchozs ieņēma 157,8 tūkstošus rubļu. Vairāk nekā 800 tūkstoš rubļu šogad dod lopkopība. Salīdzinot ar 1954. gadu, tas ir par 43 procentiem vairāk.

Ienākumu pieaugumu no laukkopības šogad nodrošinājušas teicamas visu kultūru ražas. To apliecina stendā novietotie dažādu graudaugu eksponāti. Lūk, no vasaras kviešu eksponātu pasē ierakstītajiem datiem redzams, ka trešās laukkopības brigades laudis (brigadieris b. Ventnieks) izaudzējuši „Diamant“ šķirnes kviešus 15 centneru no hektara 10 hektaru platībā. Pielietoto agrotehnisko pasākumu apraksts liecina, ka labu ražu pamats bijis rūpīga augsnes sastrādāšana, agra sēja un bagātīgs mēslojums.

Krietni prāvas vārpas ir ziemas kviešiem, kas audzēti b. Skripija vadītajā brigādē. Šeit lielāka platībā iegūts 12 cēt kviešu no hektara. Vairāki eksponāti liecina, ka labu auzu ražu izaudzējuši b. Freiberga vadītās brigades laukkopji, bet 4. brigādē (brigadiere b. Freimane) paauguši krietni rudzi un cukurbiešu ražas.

Vienā no diagramām redzams, ka ar katru gadu palielinājušies ienākumi no saimniecības palīgozarēm. Salīdzinot ar 1954. gadu, šogad tie palielinājušies par 33 procentiem un sastāda turpat 40 tūkstošus rubļu. No izvietotajiem eksponātiem redzams, ka šogad ienākumi galvenokārt iegūti no dārzkopības. Zemstiklu saimniecībā 960 kvadrātmetru kopplatībā izaudzēts vairāk nekā 3,8 tonnas tomatu, kas devuši 30,7 tūkstošus rubļu ienākuma.

Izvietotie eksponāti un diagramas rāda, ka turpmāk kolchozā saimniecības palīgozares paplašinās. Ja 1955. gadā diķus neizmantoja, tad šogad no 2,5 hektariem diķu iegūts 1.180 kg zivju. Bez tam šā gada nārstā iegūti 20 tūkstošs sudrabkarusu mazuļu un 30 tūkstošs karpu mazuļu. Diagrama rāda, ka tie nākamajā gadā dos iespēju iegūt vairāk nekā 8 tonnas zivju vai 66 tūkstošus rubļu ienākuma.

Sasniedzumi, ar kuriem kolchozs „Uzvara“ piedalījās izstādē, liecina, ka izveidota vispusīga saimniecība, ka tā ar katru gadu aug un nostiprinās saimnieciski un organizatoriski. Par šiem panākumiem priekšsēdētāju b. Muižnieku apbalvoja ar Goda rakstiem.

A. Llepa

Kolchoza „Komunars“ stends

Apmeklētāju uzmanību kolchoza „Komunars“ stendā saistīja ļoti lielās lopbarības bietes. Izstādītas divas šķirnes „Peraģis“ un „Barros“. Bietes audzējuši teļu kopēja Elza Kraule savā piefermas lauciņā. Visā platībā iegūtā raža ir 280 centneri no hektara. Piefermas lauciņā augušie kaceņkāposti „Mozgovojas zāļie“ 2 hektaru platībā devuši 420 centnerus no hektara. Augusta arī kāpostu „Enkhvizenas slava“ raža, no hektara iegūti 390 centneri. Ievēribas cienīgi bija graudaugu eksponāti. Ziemas rudzi „Priekules“ visā 8 hektaru platībā no hektara devuši 18 centnerus, ziemas kvie-



ši „Kursas“ — 9,8 hektaru platībā — 22 centnerus, bet auzas „Stendes mazās agrās“ — 2,5 hektaru platībā — 16,5 centnerus.

I. Salīga

Daudz jaunumu

Daudz jauna un interesanta lauksaimniecības izstādes apmeklētāji redzēja lauksaimniecības artēļa „Sarkanā zvaigzne“ stendā. Tajā bija izstādītas dažādu šķirņu kāpostu galviņas, tomāti, gurķi, ķirbi, galda bietes. Bez minētajām dārzeņu kultūrām redzējam tādus kā fizaļus un kolrabjus, kādu nebija citu kolchozu stendos. Katrs labprāt vēlējas zināt, kur šos dārzeņus lieto. Artēļa dārznieks Juris Vaivars tūlīt labprāt paskaidroja: — Fizaļu šķirni „Meksikanka“ ievēdām no Maskavas apgabala. Šogad to audzējam izmēģinā-

jumam 190 kvadrātmetru platībā un ieguvām 185 kilogramus dārzeņu, kurus realizējot, ieņēmām vairāk nekā 897 rubļi.

Par to lietošanu b. Vaivars parādīja shēmu, no kuras uzzinām, ka tos lieto ievārtumu pagatavošanai, konservēšanai, marinēšanai, bet pārstrādājot iegūst vīnu un etiķi. Fizaļi satur daudz C vitamīna, ir derīgi ārstniecībai.

Līdzīga noformējuma shēmas b. Vaivars parādīja arī par kolrabjiem. Labāko kāpostu ražu devusi jaunā šķirne „Maskavas vēlinie“. No katra hektara iegūti 257 centneri.

Dārznieks mums pastāstīja arī par jauno galda biešu šķirni „Gribovas nesalīdzināmā“. Kā jau pats nosaukums rāda, tā ir nesalīdzināma ar parasto galda biešu šķirni. Saknes nav visai lielas, toties sulīgas un saldās. Čaklais dārznieks audzējis arī „Maskavas tomatus“, kuri dod labu ražu.

Par piedalīšanos lauksaimniecības izstādē un ieviestajām jaunajām kultūrām un labiem sasniegumiem to audzēšanā, lauksaimniecības artēlim „Sarkanā zvaigzne“ pasniedza I šķiras diplomu.



Attēls: kolchoza „Sarkanā zvaigzne“ stends

I. Ozola

MUMS RAKSTA

Neievēro pases režimu

Kuldīgas rajona milicijas darbinieki, pārbaudot pasu noteikumu ievērošanu, atklāja daudzus gadījumus, kad netiek ievēroti pastāvšie noteikumi. Vairāki pilsoņi dzīvo un strādā bez pierakstīšanās. To skaitā Kuldīgas tūku fabrikas direktors b. Kaļuss ar dzīves biedreni. Pilsones E. Haritonova (Kables ciems) un V. Jēkabsons (Rumbas ciems) bez pierakstīšanās dzīvo jau no 1953. gada. Ir arī tādi pilsoņi, kuri laikā neapmaina novecojušās pases. Tādi ir bb. I. Lukina Sarkanarmijas ielā 18, M. Muromska un citi. Pilsoņiem O. Tomašam un P. Ozolam, kuri dzimuši 1938. gadā, vēl līdz šai dienai nav pases.

Vairāku iestāžu vadītāji pieņem darbā pilsoņus, kuri nekur nav pierakstīti. Tā Kuldī-

gas MTS direktors pieņēmis darbā bez pierakstīšanās pilsoņus K. Jurgenovski un E. Kārklīnu. Bez pierakstīšanās darbā pilsoņus pieņem Ventas nosusināšanas sistemu ekspluatācijas pārvaldes priekšnieks b. Zariņš, Kables MTS direktors b. Staško, Kuldīgas MRS direktors b. Ošis un citi.

Pasu disciplīnas pārkāpēji administratīvajai komisijai jāsauc pie kārtības. Ar 100 rubļiem jau sodīti pilsoņi bb. Kļoks, Kivits, Jansons, Kairiņš un citi.

Uzņēmumu un iestāžu vadītājiem, kā arī pašiem darbaļaudīm jāseko, lai visi strādājošie stingri ievērotu pasu noteikumus.

A. Jašina,
pasu galdā priekšniece

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIALU PĒDĀM

Atbrīvota no meistares pienākumiem

Mūsu laikraksta šā gada 23. septembra numurā bija ievietots kritisks materials par cecha meistari Olgu Drožņikovu, ka viņa ir rupja pret strādniekiem un pavisai veic savus pienākumus.

Partijas rajona komitejas

rūpniecības un transporta daļas vadītājs b. Adamsons redakcijai ziņo, ka pārbaudot, rakstā minētie fakti apstiprinājušies un ar šā gada 10. oktobri Drožņikova no meistares pienākumiem atlaista.

„Vai ziema nepārsteigs?“

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 19. oktobra numurā bija ievietots kritisks materials par nekārtībām dzīvnieku sagādes kontora pieņemšanas bazē „Tomsoni“.

Tagad redakcija no šā kantora priekšnieka b. Baško saņēmusi atbildi, kurā teikts, ka raksts apspriests strādnieku ražošanas apspriedē, un kritika atzīta par pareizu. Tagad tiek

veikti pasākumi trūkumu novēršanai, piemēram, pieved granti, lai salabotu piebraucamo ceļu un šķūņa klonu. Daļa liellopu un jaunlopu aizsūtīta uz palīgsaimniecību „Vagi“, kur labākas ganības un no Kuldīgas spirta dedzināšanas lapiem pieved brāģu.

Lopu pavadoniem tika aizrādīts, ka ar lapiem jāpietaps saudzīgi.

695 cnt kāpostu
no hektara
Kamčatkā

Jelizovas rajona (Kamčatkas apgabals) piepilsētas kolchozi pabeiguši novākt dārzeņus. Petropavlovskas iedzīvotājiem nosūtīti pāri par pusotru reizi vairāk kartupeļu un kāpostu nekā pagājušajā gadā. Otrās piegādes vārdā nosauktais kolchozs vien pārdevis tikpat daudz dārzeņu, cik pirms trim gadiem nodeva viss rajons. Šeit izaudzēta neredzēti laba kāpostu raža — 20 hektaru platībā no katra hektara novākti 650 centneri. Posminiece Miroņņikova ieguvusi pat 695 centnerus kāpostgalviņu no hektara. Tik laba šīs kultūras raža lielās platībās Kamčatkas apgabalā vēl nekad nav izaudzēta.

Par kāpostiem vien kolchozs ieņēmis vairāk nekā miljonu rubļu. (TASS)

Sūtījums Mirnijas
iedzīvotājiem

Uz Rīgu no Krustpils nosūtītas 200 kastes, kas rūpīgi sagatavotas tīlam ceļam. Sūtījumam pievienota vēstule, kurā teikts: „Dārgie padomju antarktiskās ekspedīcijas dalībnieki, drosmīgie tālā Mirnijas ciemata iedzīvotāji! Mēs ar prieku nosūtām jums šo pārtiku. . . Latvijas PSR Krustpils rajona darbaļaudis novēl jums veselību un sekmes Jūsu cildenajā darbā.“

Lauksaimniecības arteļa „Brīvība“ sakņkopji un Krustpils rajona patērētāju biedrību savienības darbinieki rūpīgi sagatavojuši un iesaiņojuši specialās kastēs 7 tonnas svaigu dārzeņu. Kāpostgalviņas visas kā izstādei izraudzītas. Kastes nosūtītas uz Rīgu iekraušanai dizelelektrokuģi „Obj“. Kolchozi nosūtījuši antarktiskā ciemata Mirnijas iedzīvotājiem arī 40 tonnas kartupeļu. (LTA)

Sports

Jauniešu rudens kross

Svētdien pilsētas parkā notika tradicionālais rajona komjauniešu-jauniešu rudens kross. Krosa sacensībās piedalījās 145 fizikultūrieši no četriem skolu fizikultūras kolektīviem.

500 m skrējienā meitenēm par uzvaru sīvi cīnījās Kuldīgas I 7-gadīgās skolas pārstāves A. Apsite un E. Grundmane, kuras arī uzrādīja vienādu laiku 1:45,2.

500 m skrējienā zēniem pirmajās trijās vietās ierindojās Kuldīgas I 7-gadīgās skolas audzēkņi: I. Tirums, A. Zivtiņš, K. Valkovskis

800 m distancē 1940.—1941. gadā dzimušajām jauniešiem pirmā bija Kuldīgas I vidusskolas pārstāve N. Roce ar rezultātu 2 min. 45,2 sek. Sacensībās šās pašas vecuma grupas jauniešiem uzvarēja V. Gulmanis (Kuldīgas I vidusskola) ar laiku 2 min. 15,0 sek.

800 m skrējienā jauniešiem (1939.—1938. gada dzimušajām) pirmajās divās vietās ierindojās Kuldīgas I vidusskolas pārstāves M. Ozoliņa un A. Flesnere. 3. vietā palika Kables vidusskolas audzēkne A. Ernsona.

Šajā pašā vecuma grupā jaunieši sacentās 1500 un 5000 m skrējienos.

1500 m distancē vieglu uzvaru izcīnīja mūsu rajona labākais vidusdistanču skrējējs E. Vitols (Kables vidusskola), kurš uzrādīja laiku 4 min. 49,4 sek. 2. un 3. vietā ierindojās Kuldīgas I vidusskolas pārstāvji R. Tobijs un A. Valters.

5000 m skrējienā šās distancē rekordistam J. Rundanam (Kuldīgas I vidusskola) nebija nopietna konkurenta, un viņš izcīnīja pārliecinošu uzvaru ar rezultātu 17 min. 17,8 sek.

Komandu vērtējumā 7-gadīgo skolu grupā pārliecinoši ar 37 punktiem 1. vietā ierindojās Kuldīgas I 7-gadīgās skolas

I komanda (fizikultūras skolotājs b. Vilce), 2. vietā — Kuldīgas I vidusskolas fizikultūrieši — 105 punkti un 3. vietā — Kables vidusskola ar 182 punktiem.

Vidusskolu grupā uzvarēja Kuldīgas I vidusskolas fizikultūrieši ar 103 punktiem (fizikultūras skolotāji bb. Kramzaks un Kramzaka), 2. vietā ierindojās Kables vidusskolas komanda ar 191 punktu.

Sacensību gaitā 19 fizikultūrieši izpildīja GDA II pakāpes normas, 37 — GDA I pakāpes un 55 EGDA normas.

Jāatzīmē, ka komandu skaita varēja būt daudz lielāks.

Ja lauku skolu neierašanos vēl daļēji var izskaidrot ar transporta grūtībām, tad kāda gan attaisnojums ir Kuldīgā II 7-gadīgajai skolai (direktore b. Flesnere, skolotāja b. Pelēkā).

Tāda pat pavirša attieksme pret krosu ir Kuldīgas II vidusskolā, kuras fizikultūras skolotājs b. Viņņakova nepacentās savlaicīgi iesniegt komandas pieteikumu, bet to nodeva vienīgi starta vietā, sakarā ar ko šās skolas komanda sacensībās komandu vērtējumā netika pielaista.

Krosā nepiedalījās neviena uzņēmuma, iestādes un kolchozu komanda, pat neviens dalībnieks nebija šajā grupā. Jājautā, kolchoza sporta biedrības „Vārpa“ rajona padomes priekšsēdētājam b. Krauzem un BASB „Daugava“ pilsētas padomes priekšsēdētājam b. Āboliņam, ko viņi darijuši, lai panāktu savu kolektīvu iesaistīšanu krosa sacensībās?

Maz vērības rajona jauniešu krosa organizēšanai vēltijusi arī rajona komjaunatnes komiteja.

A. Kļava

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(30. turpinājums)

Atradis Dolgušņā uzmanīgu klausītāju, Zeļenskis ar prieku dalījās ar viņu savās domās par partijas darbu kolchozā un tā formu organizēšanu.

—Pārāk daudz darbinieku mums ir partijas aparatos. Ja visus uzskaitītu — varbūt iznāktu pa vairākiem cilvēkiem uz kolchozu. Bet visi viņi kaut kādi „izbraucoši“, ar komandējumiem. Un kur vēl padomju darbinieki, visādi sagādātāji, zemes ierīcības darbinieki. Viesojamies pa kolchoziem. Un tā kā maršruti nav saskaņoti, tad vienu otru reizi kāds posmā, kas strādā pie kāda lielāka ceļa, ierodas dienā savi cilvēki desmit. Desmit sievietes strādā ar kapļiem un desmit pilnvarotie dienā. Tur ir „Zīms“ no apgabala, ir „Pobeda“ no rajona, ir „gaziķis“ no MTS, ir līnjdroskā kāds atbrauc, ir kājām atnāk, kā, piemēram, es. Un pat ne tas kaitina kolchozniekus, ka pie viņiem brauc daudz priekšnieku. Lai arī brauktu, ja vien darbu darītu. Bet darba vienu otru reizi tā ir neredzēti. Nekārtību kolchozā kaudzēm, bet visi brauc garām. Kaut kā nenopietni, pa virspusi. „Piespied, piespied!“ Vai var iedomāties, cik priekšnieku pa šiem pēckara gadiem pārbraukājuši „Ausmas“ laukus, bet kas no-

tiek kolchozā! . . . Ja es te būtu viens vienīgais partijas darbinieks pirmorganizācijas sekretara amatā un vairāk nekādu pilnvaroto nebūtu, man arī būtu vieglāk strādāt nekā pašlaik, kad mūsu ir pārāk daudz un staigājam viens otram pa pēdām. Vismaz nevajadzētu sarkt ļaunu priekšā par tiem, kas atbrauc ciemos, un kaut kā attaisnot mūsu uzpūstos statusus. Bet man liekas, ka tomēr uz to pusīti: izbeigsim tādu komandējumu un cemošanu. Nosēdināt katru kadu kādā noteiktā iecirknī un lai strādātu! Bet no mūsu rajona komitejas instruktoriem, un no apgabala komitejas arī, iznāktu daudz labu partijas kolchozu pirmorganizāciju sekretaru! Un varbūt arī kāds daļas vadītājs būtu ar mieru apmainīt kanceleju pret kolchozu? Līdz kuram laikam isti mēs uzticēsim kolchozu komunistu audzināšanu tādiem gadījuma ļaudīm kā, piemēram, šejienes Čaikinam? Vai tad sekretars un partijas organizācija vajadzīgi tikai tādēļ, lai piešūtu pie lietās protokolus? Labus priekšsēdētājus kolchoziem izraugām, bet par šiem kadriem vēl neesam padomājuši! . . .

Lūk, pēc tādām sarunām un gandrīz veselās dienas braucienu un gājiena pa brigādēm Dolgušņs ar Zeļenski nolēma uz savu risku

un atbildību vakarā sasaukt kolchozā atklātu partijas sapulci. Zeļenskis noprata, spriežot pēc Dolgušņa nīknās noskaņojuma, kādu tieši sapulci viņš grib sasaukt: invest skaidros ūdeņos visus vainīgos, bet komunistiem, kas nav saistījušies ar kolchoza „izēdājiem“ un „izdzērājiem“ un kuri arī necinās pret tiem, likt sajaut atbildību tautas priekšā par kolchoza likteni.

Partijas organizācijas sekretars Čaikins taisnīgi ieblīst pret tādu nesagatavotu sapulci, bez tam darba dienā. Viņu pārliecināja ar to, ka lietūs piespiedīs darbus uz lauka pārtraukt un visi ļaudis mājās un ka viņam vai kolchoza priekšsēdētājam nekāds garais referāts nav jāgatavo — tikai isi jāziņo par darbu gaitu pirmajās sējas dienās. Zeļenskis piekrita vēl tādu argumentu:

— Noteikti jāsasauca sapulce! Citādi šī mēneša partijas pirmorganizācijas darba plāns paliks neizpildīts. Jums taču bijusi tikai viena sapulce. Bet vai zini, kā Vasilijs Michailovičs tagad prasa no mums, lai visi saplānotie pasākumi izpildītos skaita ziņā? Divdesmit trešāji, biedri Čaikin, brauksi atskaltīties uz biroju — tas, varbūt, tikai tevi izglābs, ka pie dar-

ba plāna visiem punktiem stāvēs manī ķekšīti: „izpildīts“.

Bivalichs bez panākumiem no sava kabineta mēģināja sazvānīties ar Medvedjevu rajona komitejā, paziņot viņam, ka MTS direktors kolchozā jauca svešās lietās, piesavinās partijas organu funkcijas. Vienreiz viņam atbildēja, ka Medvedjevs izgājis, otrreiz — ka pie Medvedjeva ir pārstāvji no apgabala un viņš lūdzis pagaidām viņu ne ar vienu nesavienot, beidzot meiča Orechovas pastā pateica, ka negaisi pārrāvis vadu uz Troicku un sakaru nebūs līdz rītam. Holodova arī MTS nebija, alzbraucis kaut kur uz kolchozu. Nebija neviena, kas varētu atcelt pārstēdzīgo partijas sapulci.

Zeļenskis, kārtības labad pakēris līdz partijas organizācijas sekretaru, braukāja direktora „gaziķā“ pa visām brigādēm, fermām, saimnieciskajiem punktiem.

Ja kolchozniekiem būtu pavēstījuši, ka tiek sasaukta parastā sapulce, viņi būtu pulcējušies ilgi un atnākuši, varbūt, kā parasti cilvēki slims no valrāk nekā pieciem simtiem pieaugušajiem kolchoza biedriem. Bet kad ļaudis uzzināja, ka notiks partijas sapulce, atklāta, un tajā piedalīties un pat runāt aicināti visi, kas vēlas, ka atbraucis MTS direktors un sapulcē acīm redzot runās par ļoti svarīgiem jautājumiem — ap pulksten astoņiem vakarā — ārā vēl bija pavisam gaiša — klubā sanāca cilvēku ap četri simti. Divpads-

mit partijas biedru un kandidātu un četri simti bezpartejisko kolchoznieku.

Par sējas gaitu ziņoja Bivalichs. Ar ko lielāks nebija — brigadieru izlaidība un neorganizētība. Zeļenskis papildināja, pastāstot, ko viņi ar Dolgušņu dienā redzējuši brigādēs. Nekādu pārmaiņu, viss tāpat, kā te bija rudenī, pagājušajā gadā.

Un sākas debates. Izteicās visi, ar kuriem Dolgušņs dienā runāja, un vēl daudz viņam nepazīstamu kolchoznieku. Uzreiz pacēlās pa desmit roku — lūdzā vārdu sapulces vadītājam Artjuchinam. No sējas runas pārgāja uz vispārējo stāvokli kolchozā. Sapulce sākas astoņos vakarā un beidzās divos naktī.

Kolchoznieki izteica visu, kas bija sakrājies uz sirds. Pēdējā laikā, acīm redzot, katrs bija nopietni padomājis, kas tad isti pie viņiem kolchozā notiek. Visapkārt dzīve viņu acu priekšā strauji gāja pret kalnu, bet viņi savā „Ausmā“ palika kā mukiņā. Banda nekaunīgu neliešu bija sagrābusi savās rokās galveno vadību kolchozā, un visas rūpes viņiem bija tikai par savu vēderu. Iekārtojuši sev labu dzīvošanu, un uz tiem, kas viņiem liedz saimniekot pēc pašu patikas, metas virsū kā zvēri.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms